

mentlig kunne blive enige om disse og få dem beskrevet og vedtaget?

Når disse bemærkninger er sagt, er det lige så vigtigt for Dansk Folkeparti at sige, at det naturligvis er glædeligt, at unge under 18 år, som er kommet ud i et stort og afhængighedsskabende misbrug, nu også får muligheden for at komme til at få den rigtige hjælp inden for 14 dage, således at der er chance for, at den berørte og dennes familie kan komme på rette spor igen.

Det er vigtigt at sikre, at behandlingen foregår i et tæt samarbejde med kommunen, som i dag står for alt andet, som har med den unge at gøre, og at familien bliver en vigtig brik, som også tages med i denne fase.

Dansk Folkeparti kan sagtens følge KL's bemærkninger om, at det efter strukturreformen vil være kommunerne, som helt alene står for det samlede forløb vedrørende varetagelsen af den unge og denne familie, og at det derfor bør indgå i dette lovforslag, at det efter lovens ikrafttræden den 1. oktober i år udelukkende er kommunerne, som bør stå for visitering, behandling samt for- og efterbehandling.

Som ny er det også spændende at se, hvor mange forskellige foreninger der eksisterer, som har haft bemærkninger til det udsendte lovforslag. Således er der både bemærkninger fra Socialpædagogernes Landsforbund og fra Landsforeningen for Socialpædagoger. Gad vide, hvad forskellen er, men SL nævner også noget vigtigt, nemlig at det ikke klart fremgår, hvem der kan henvende sig vedrørende behandlingen – om det er den unge alene, forældrene, kommunen eller alle tre grupper.

Her håber Dansk Folkeparti naturligvis, at det skal være muligt for alle parter at henvende sig, således at man ikke forhindrer en person, som af den ene eller den anden grund ikke er registreret i det offentlige, i at komme i en behandling.

LFS har også en vigtig pointe, nemlig at denne gruppe ikke bare sættes ind i et eksisterende tilbud til voksne, men at der tages dette specielle hensyn til netop denne gruppe.

Så selv om udvalget bemyndiger socialministeren til alene at lave disse regler for denne gruppe, og selv om det ikke er afgjort, om der ved forhandlingerne om satspuljen for år 2006 og frem afsættes midler, vil Dansk Folkeparti stemme for dette forslag, som trods alt vil sikre denne gruppe en større chance for en hverdag uden misbrug.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre støtter forslaget. Det er jo en del af satspuljeforliget, som vi også står bag ved.

Så er det interessant at se, hvordan det her forslag til behandling af unge stofmisbrugere under 18 år udvikler sig. Vi har netop gennemført en lov af 20. december 2004, hvor kommunen skal sikre unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug en handleplan, og nu kommer der altså en garanti for, at den rent faktisk også kan føres ud i livet. Sådan må jeg i hvert fald læse det.

Så må vi vel til den en gang til, når vi skal igennem strukturreformen, hvor der sker ændringer i lov om social service, men så kan vi jo vende tilbage til, hvordan formuleringerne så skal være.

Men Det Radikale Venstre er positivt over for forslaget og synes, at det er fantastisk vigtigt, at man meget konkret og meget hurtigt sætter ind over for unge med handleplan og en behandlingsgaranti.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu skal ministeren roses for de gode intentioner, hvad angår ønsket om at gøre noget socialt godt for unge stofmisbrugere.

I SF har vi i mange år undret os over, at en egentlig behandlingsgaranti kun skal gælde for voksne og ikke for unge under 18 år. Når det er sagt, vil jeg sige, at det bliver interessant at se på, hvorvidt det her forslag også er et udtryk for, at der bliver en egentlig behandlingsgaranti. Hvis ministeren er enig med os i, at man skal indføre en reel behandlingsgaranti, så bliver det spændende at se på, hvordan en sådan skal skrues sammen.

Det første, der er vigtigt, er, at ministeren har sikret sig, at der er behandlingstilbud nok. Her kan det undre, at ministeren gerne vil behandle helt unge stofmisbrugere sammen med hærdede narkomaner. Hvad sker der f.eks., hvis man behandler en 16-årig pige sammen med en hærdet narkoman? Risikoen er, at den unge piges sociale problemer bliver glemte, og at hun føler, at hun er blandt mennesker, som hun ikke kan relatere til. Så det første, man skal gøre for at indføre reelle behandlingstilbud, er at etablere behandlingsinstitutioner for unge under 18 år.